

РЕШЕНИЕ

№ 3344

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10506** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Р. Ф. Т.- гражданин на Република Ю. А. срещу Отказ за влизане в страната № 531/04.10.2020 година на Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогра“ –С.“ от ГПУ- С. при РД“ГП“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че оспорващият е имал Разрешение за продължително пребиваване на територията на РБ №701076388 валидно от 23.08.2019 година до 15.08.2020 година като член на семейство на български гражданин, и при влизането му на територията на РБ на 04.10.2020 година действително издаденото Разрешение за влизане е било с изтекъл срок на валидност, но тъй като не е имало полети от Република Ю. А. поради извънредното положение в страната и липсата на полети от Ю. за дълъг период от време, оспорващият не е могъл да се върне в РБ и да подаде в законоустановения срок документи за издаването му на ново Разрешение за продължително пребиваване В РБ, но съгласно § 10,ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявени с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 година „Срокът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издадени съгласно чл.59,ал.2,т.1а, 2,2а, 3,4,5 и 6 от Закона за българските лични документи, който изтича в периода от 13 март до 31.10.2020 година се удължава с 6 месеца и на практика не е налице основание за

отказ. Иска се отмяна на отказа .

В съдебно заседание, оспорващият- Р. Ф. Т., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С. от ГПУ- С. при РД“ГП“, редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 от АПК, се представлява от юриконсулт Н., редовно упълномощена , която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Не претендира разноски. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Представителят на СГП- прокурор К., намира предявената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 3282з-1405/22.05.2017 година на Директор Главна дирекция“ Гранична полиция Р. Т. Р. е преназначена на младша изпълнителска длъжност- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С.“ от ГПУ- С. към РД“ ГП“, считано от 07.04.2017 година.

На 04.10.2020 година Младши експерт ГК“ПП“ Аерогара“ С.- Командир на Отделение Р. Р. издала Отказ за влизане в страната рег. №531 на Р. Ф. Т.- гражданин на Република Ю. А. на основание чл.8,ал.1,т.1 от ЗЧРБ поради липса на валидно виза или валидно разрешение за пребиваване.

Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на дата 04.10.2020 година.

На 05.10.2020 година , Р. Р. депозирала Докладна записка до Началник ГПУ- С. относно недопускането на гражданин на Ю., в която посочила, че на 04.10.2020 година около 10 часа на ГК“ПП“ Аерогари“ С. за влизане в страната с Полет ТК1025 от И. е пристигнал гражданинът на Ю. Р. Ф. Т., [дата на раждане] , Паспорт № М00277626, издаден на 14.11.2018 година ,Разрешение за продължително пребиваване в България на член на семейството на български гражданин №[ЕИК], валиден от 23.08.2019 година до 15.08.2020 година, и същият не е допуснат в страната на основание чл.8а,ал.1 от ЗЧРБ/ без валидна виза или разрешително за продължително пребиваване, за което е съставен Отказ за влизане в страната №531/04.10.2020 година , лицето не протича като НО, и е изчакало обратен полет на Терминал 1 на Летище С. и на Авиокомпанията ще бъде съставен АУАН.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ, рег. № 531/04.10.2020 година на Контролиращ служител- Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С. от ГПУ- С. при РД “ГП“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за

редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган-това е Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С. от ГПУ- С. при РД“ГП“, на когото изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от [Приложение V от Регламент \(ЕО\) № 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Р. Р. е заемала длъжността- Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С. от ГПУ-С. при РД“ГП“ към монета на издаване на отказа- 04.10.2020 година. Наред с това, от доказателствата по делото също е установено, че със Заповед от 19.02.2020 година на Директор РД“ГП“ Аерогари“ изрично е допусната до самостоятелна работа за извършване на гранични проверки, работа с АИС“ Граничен контрол и гранични печати“ тип „Ш.“, под № 79 Младши експерт Р. Р. на длъжност Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ С. от ГПУ- С. към РД“ГП“ Аерогари“.

Отказът отговаря на изискванията за форма с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.8,ал.1,т.1 от ЗЧРБ. Съгласно Регламент /ЕС/ 2016/399 на Европейския парламент и на съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите /Кодекс на шенгенските граници/ в чл. 14, т. 1-3 е разписано, че на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите-членки. Отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, като лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да го обжалват. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма/ какъвто е процесният случай- отказът е издаден именно в този стандартен формуляр и връчен на оспорвания. Съгласно чл. 44 от Регламента позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата за съответствието в приложение X.

Регламент /ЕС/ 2016/399 е приет на 9 март 2016 г. и е публикуван в ОВ, L 77 от 23.03.2016 г., и влиза двадесет дни след публикуването му, т.е. същият е влязъл в сила на 12.04.2016 г. и е задължителен и пряко приложим. По силата на този регламент чл. 14, т. 1-3 на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите-членки. Отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б. Съгласно таблицата за съответствие чл. 13 на Регламент (ЕО) № 562/2006 съответства на чл. 14 от Регламент /ЕС/ 2016/399, приложение V на отменения регламент съответства на приложение V на действащия регламент. С оглед на това се приема, че актът е издаден в изискумата се писмена форма и е валиден като обективиращ данни, посочени в стандартния формуляр. В [чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ](#) е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени: под № С в бланката-липса на виза или валидно радрешение за пребиваване/ като в случая е валидно разрешение за пребиваване (причина, означена с буквата С от бланката на отказа). Посочената правна разпоредба за отказа е чл.8, ал.1, т.1 от ЗЧРБ и отказът съдържа минимално необходимото съдържание, налице и разпоредителна част и тя се състои именно в това, че е отказано влизане в страната.

При издаване на отказа са спазени процесуално правните и материално- правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено, че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на-виза по [чл. 9а, ал. 2](#), т. 3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 от ЗЧРБ е визирано, че [javascript:y1\(\)](#)чужденците пребивават в Република България: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон; дългосрочно-с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок. В чл.2, ал.1 от ЗЧРБ е посочено, че „Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ, според която "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ, чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. (3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в

Република България. Чл. 8а от ЗЧРБ сочи, че чужденец, който е член на семейството на български гражданин, може да влезе на територията на Република България с паспорт и виза, когато такава се изисква. Визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата. По аргумент от нормата на ал.2 на чл.8а от ЗЧРБ- виза не се изисква, когато чужденец - член на семейството на български гражданин, притежава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, издадена в Република България, ако основанията за издаването ѝ не са отпаднали, друга държава - членка на Европейския съюз, ако придружава или се присъединява към българския гражданин. Органите за граничен контрол не допускат влизане на територията на Република България на лице, което се позовава на качеството си на член на семейството на български гражданин, но не е удостоверило в разумен срок това с документ по ал. 2 или с друг надлежен документ. Отказът се мотивира и подлежи на обжалване по реда на [чл. 46](#). Съгласно параграф §3 от ДР на ЗЧРБ. (доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. По силата на §1,т.3а от ДР на ЗЧРБ "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с [Регламент \(ЕО\) № 1030/2002](#) на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. От своя страна, в чл.1,ал.5 от ЗБЛД е посочено, че Български лични документи по смисъла на този закон са- документи за самоличност, свидетелство за управление на моторно превозно средство и документи за пребиваване. В чл.59 от ЗБЛД-Видове документи за самоличност на чужденци и документи за пребиваване, е доуточнено, че на пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: като по т. 1б това е разрешение за пребиване на член на семейство на български гражданин.

От доказателствата по делото е установено, че оспорващият е чужд гражданин на Република Ю. А., притежавал е Разрешение за пребиваване в РБ на член на семейство на български гражданин №[ЕИК], с период на валидност от 23.08.2019 година до 15.08.2020 година, като пристигнал в РБ с полет от Турция на дата 04.10.2020 година и му е връчен Отказ за влизане поради това, че Разрешението му за пребиваване не е било валидно/ същото е с изтекъл срок на валидност. Позоваването на нормата на § 10 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение/ Обн. ДВ. бр.28 от 24 Март 2020г/, сочещ, че срокът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издавани съгласно [чл. 59, ал. 2, т. 1а, 2, 2а, 3, 4, 5 и 6 от Закона за българските лични документи](#), както и на документите по [чл. 59, ал. 3](#) от същия закон, издавани на членовете на семейства на граждани на Европейския съюз, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по [Споразумението за Европейското икономическо](#)

пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, и на документите, издавани съгласно чл. 59, ал. 4 от същия закон на гражданите на Европейския съюз, на гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаване документите се смятат за валидни документи за пребиваване само на територията на Република България и удостоверяват само правото на пребиваване. По искане на лицето нов документ за пребиваване може да бъде издаден и преди изтичането на удължения 6-месечен срок/, не може да намери приложение ,защото издаденото Разрешение за пребиваване на оспорващия не попада в изричното изброяване на нормата на §10 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. Изрично в нормата на чл.59,ал.2, т.1б от ЗБЛД е посочено ,че Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейство на български гражданин с отбелязване на "член на семейство на български гражданин" - се издава от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; документът се издава на лица, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от Закона за чужденците в Република България;

Но това Разрешение не попада в изричното изброяване на нормата на § 10 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, за да може да му се осигури право на влизане на територията на РБ с изтекло Разрешение за пребиваване, което да се смята за валидно. Нормата на закона е ясна и категорична и не подлежи на разширително тълкуване. Посоченият довод в жалба , че невъзможността за издаване на валидно разрешение се дължи на липса на полети от Ю. до България и до въвеждане в заблуждение от страна на Посолството на РБ в Ю., че с този документ може да пътува, не се подкрепя от доказателствата по делото. Оспорващият не представи никакви доказателства за това, че след отпадане на извънредното положение в РБ той е бил в невъзможност да пристигне в РБ и да поиска издаване на ново разрешение за пребиваване ,нито пък има доказателства , че някой го е заблудил, че може да пътува с този документ, но дори и да бяха представени такива доказателства , то това само по себе си не води до извод, че отказът е незаконосъобразен.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира издадения Отказ за влизане в РБ за законосъобразен, отговарящ на условията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляна на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Р. Ф. Т.- гражданин на Република Ю. А. срещу Отказ за влизане в страната № 531/04.10.2020 година на Младши експерт- Командир на Отделение в 04 Група на ГК“ПП“ Аерогара“ –С.“ от ГПУ-С. при РД“ГП“.

**НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ
ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.**

**Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок
от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.**

СЪДИЯ:

